

Acțiune introdusă la 24 iunie 2016 – České dráhy/Comisia**(Cauza T-325/16)**

(2016/C 314/36)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamantă: České dráhy, a.s. (Praga, Republica Cehă) (reprezentanți: K. Muzikář, J. Kindl, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei C(2016) 2417 final a Comisiei Europene din 18 aprilie 2016 (Cazul AT.40156 — Falcon);
- Obligarea Comisiei la plata integrală a cheltuielilor de judecată efectuate de České dráhy.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șase motive.

1. Primul motiv întemeiat pe împrejurarea că decizia atacată privind inspecția referitoare la participarea la un comportament anticoncurențial sau inspecția în sine ar constitui o ingerință arbitrară și disproporționată în sfera privată a reclamantei.
 - Decizia atacată a fost adoptată cu încălcarea principiului proporționalității, din moment ce informații cruciale se găseau deja la dosarul cauzei aflate pe rolul organismului național pentru protecția concurenței economice, iar două acțiuni de drept privat se desfășoară la rândul lor cu privire la același litigiu. În plus, scopul urmărit prin decizia atacată ar putea fi atins într-o manieră mai puțin invazivă care ar limita măsura încălcării drepturilor fundamentale ale reclamantei.
2. Al doilea motiv întemeiat pe împrejurarea că decizia atacată nu ar îndeplini cerințele stabilite în ceea ce privește nivelul motivării și definirea obiectului și a scopului inspecției.
 - În decizia atacată, Comisia a definit obiectul și scopul inspecției într-un mod inadmisibil de larg. Ea a furnizat pe de altă parte motive insuficiente pentru decizia atacată. În motivarea deciziei atacate Comisia nu a descris în mod specific faptele și ipotezele pe care intenționa să le constate prin intermediul inspecției. Nu a specificat nici vreo dovadă circumstanțială în susținerea bănuielilor sale. Definirea obiectului și a scopului inspecției în cadrul deciziei atacate și motivarea acesteia nu au dat posibilitatea reclamantei de a determina obligațiile sale corelative cu suficientă precizie. Prin urmare, decizia atacată aduce atingere și dreptului la apărare al reclamantei.
3. Al treilea motiv întemeiat pe împrejurarea că nu ar exista nicio probă, nici măcar circumstanțială, care să ofere temeiuri pentru bănuiala de comportament anticoncurențial din partea reclamantei și care să susțină adoptarea deciziei atacate și desfășurarea unei inspecții, probele strânse în procedura aflată pe rolul organismului național pentru protecția concurenței economice excluzând în realitate o asemenea bănuială.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe împrejurarea că Comisia nu avea competența să adopte decizia atacată și să desfășoare inspecția, din moment ce pretinsul comportament anticoncurențial al reclamantei nu poate în orice caz să afecteze comerțul dintre statele membre iar reclamanta nu poate avea în speță o poziție dominantă pe piața internă sau pe o parte substanțială a acesteia.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe împrejurarea că adoptarea deciziei atacate și desfășurarea unei inspecții la mai mult de patru ani după începerea procedurii în fața organismului național pentru protecția concurenței economice sunt contrare principiului securității juridice și principiului protecției încrederii legitime.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe împrejurarea că, prin decizia atacată și procedura aferentă, Comisia a adus atingere drepturilor reclamantei garantate de articolul 7 din Cartă (sau articolul 8 din CEDO) și de articolul 48 din Cartă (sau articolul 6 din CEDO).